

ВИКОРИСТАННЯ РАПСУ НА КОРМ В ТВАРИННИЦТВІ ТА ЙОГО ОЧИЩЕННЯ

Брагінець М.В., Богомолів О.В., Богомолів О.О.

*(Харківський національний університет сільського господарства
імені Петра Василенка)*

Використання нетрадиційних кормів – шлях до зміцнення кормової бази тваринництва.

Рапс є нетрадиційною цінною кормовою культурою. Він є джерелом як масла так і кормовим білком. Він займає важливе місце в рішенні проблем протеїнового кормління тварин.

Рапсова макуха і шрот також є гарним поставщиком мінеральних речовин. По наявності кальцію, фосфору, міді, магнію і марганцю він гарніше соєвий шрот.

Доступність кальцію складає – 68 %, фосфору – 75 %, магнію – 62 %, марганцю – 54 %, міді – 74 %, цинку – 44 %.

Проведені дослідження на молочній фермі показали, коли в комбікормах знаходяться 30 % рапсового жмиху витрати кормів на одиницю продукції знижуються до 5 – 14 %.

При годуванні свиней, при використанні рапсового шроту замість соняшникового, витрати корма на 1 кг приросту знизились на 6,9 %.

Для курей і бройлерів використовують до 5 % макухи та шротів ріпаку з підвищеним рівнем глюкозинолатів (0,5 – 5 %) і еруксової кислоти (5 – 11 %). Ріпак впливає і на якість продукції тваринництва.

Дослідами вчених Вінницької дослідної станції встановлено, що прибавка білка в молоці корів, яким згодовували ріпакову макуху, сягає 0,12 %, а жирність молока підвищилась на 0,45 %. Насіння ріпаку характеризується високою біологічною та кормовою цінністю: в одному кілограмі насіння ріпаку міститься 1,4 – 2,0 к.о., 180 – 200 г перетравневого протеїну, близько 450 г жиру.

Слід відмітити, що в практиці годівлі тварин і птиці використовують лише продукти термічної обробки: макухи і шроту, вмісті з другими кормами. Введення насіння або борошна ріпаку в раціон кормів дає підвищення надоїв.

Тому в технологічний процес обробки ріпаку треба включати його очищення, дозування, подрібнення, змішування, термічну обробку та інше.

Для підвищення якості очищення ріпаку його включають у виробництво комбікормів. Але ж значущою операцією є очистка ріпаку від домішок.

Сучасні засоби сепарації насіння ріпаку в яких вона здійснюється за плужними властивостями або за сукупністю фізико-механічних властивостей пружних, коефіцієнтів тертя та форми мають суттєві недоліки. Для виконання цієї операції використовуються сепаратори.

Сепаратори з віброфрикційними робочими органами мають невисоку продуктивність, складну будову та високу енергоємність. У більшості ударних гравітаційних сепараторів процес здійснюється за рахунок однократного удару

насіння по відбивним поверхням, що не виключає випадкових траєкторій їх руху після відбиття від сепаруючої поверхні і, таким чином, зниженої якості сепарації.

Сепаратори з віброударними робочими органами мають такі ж недоліки що й віброфрикційні, тому підвищення ефективності процесу сепарації насіння ріпаку за плужними властивостями слід здійснювати шляхом збільшення кількості ударних випробувань частинок суміші з робочими поверхнями сепаратора.

Тому вважаємо, що найбільш ефективним напрямом процесу сепарації насіння ріпаку від важковідокремлюваних домішок є удосконалення гравітаційних багатоярусних ударних сепараторів, що дасть можливість високоякісно ріпак дасть можливість отримувати високоякісні корми, кормові суміші, комбіорма та інше, для годівлі тварин і птиці.

Список використаних джерел

1. Лазаревич А.П. Використання насіння ріпаку в раціонах корів / Вісник аграрної науки. – М.: Київ. – 2018. – № 5. – С. 29–31.

2. Жукорський О.М. Відходи переробки ріпаку в годівлі тварин / Тваринництво України. – 2007. – № 3. – С. 32–34.

3. Пономаренко Ю. Рапс і продукти його переробки для птахівництва / Комбіорма. – 2012. – № 4. – С. 57–59.

4. Лук'яненко В.М. Дослідження процесу очищення насіння ріпаку від склерозії білої гнилі / Вдосконалення робочих органів сільськогосподарських машин. Збірник наукових праць УСГА. – К.: Вид-во УСГА. – 1988. – С. 28–32.

УДК 338.341.1

ДІЄВІСТЬ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ГАЛУЗІ РОСЛИННИЦТВА ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Кулик О.Г., ст. викладач, Науменко А.О., доцент

*(Харківський національний технічний університет сільського
господарства ім. П. Василенка)*

У останні роки намітилися позитивні тенденції в розвитку аграрного сектору економіки України. Це стабілізація та невелике зростання виробництва окремих видів продукції рослинництва та відновлення тваринництва.

Державне управління АПК здійснюється переважно шляхом виділення державних і регіональних коштів на пільгове кредитування. Звичайно це є недостатнім для сталого розвитку сільського господарства області, а система